

Nu stifte vil jeg den nye pagt,
og bordet her er det nye alter,
nu er det gjort, og nu er det sagt,
jeg er selv som den utro forvalter.

Underets kirke
leve og virke
lykke og lise
til verdens børn!

Lad denne kalk dog gå mig forbi,
hvor vinen fylder det blanke bæger,
mit blod forvandlet er dog deri,
hvorom jeg ene alene hæger.

Underets kirke
leve og virke
lykke og lise
til verdens børn!

Nu kommer de for at hente mig
anført af en, som ved bordet spiste,
han går på jorden og korsler sig,
fordi jeg vejen til himlen viste.

Underets kirke
leve og virke
lykke og lise
til verdens børn!

Jeg læger øret på den soldat,
som min discipel med sværdet sårer,
han tager gerne mod den oblat,
jeg rækker ham for de salte tårer.

Underets kirke
leve og virke
lykke og lise
til verdens børn!

Nu galer hanen for første gang,
du har fornægtet mig allerede,
hør den usynlige lærkes sang,
som trofast folder sig ud hernede.

Underets kirke
leve og virke
lykke og lise
til verdens børn!

Lars Hougaard Clausen 2019